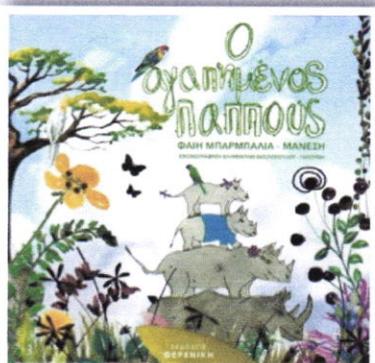

INTERVIEWS

“Ο Αγαπημένος Παππούς” Φαίη Μπαρμπαλιά – Μάνεση

Share: [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#)

EN | GR

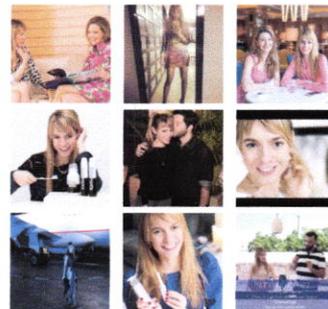
Τα παραμύθια είναι πολλές φορές απατηλά: ο πρίγκιπας σώζει πάντα το ανήμπορο κορίτσι που βρίσκεται σε κίνδυνο· ο μοχθηρός, αιμοβόρος δράκος καταδιώκει και τρομάζει τα αθώα παιδιά και ούτω καθεξής... Σπάνια, βρίσκει κανείς μια αληθινή παιδική ιστορία που να αναφέρεται στην απώλεια κάποιου αγαπημένου προσώπου. Συναισθήματα και δύσκολες καταστάσεις που συμβαίνουν αναπόφευκτα σε όλα τα σπίτια, ανεξαιρέτως. Αυτό είναι το θέμα του πρώτου παιδικού βιβλίου της Φαίης Μπαρμπαλιά-Μάνεση, με τίτλο «Ο Αγαπημένος Παππούς», εμπνευσμένο από τον μοναδικό, πρωτοπόρο πατέρα της Ηλία Μπαρμπαλιά και τις αντιδράσεις και ερωτήσεις των παιδιών της, του Νίκου και της Ήλιας, για το θάνατο του. Καταγράφοντας την προσωπική της εμπειρία σε αυτό το τόσο ευαίσθητο θέμα, η Φαίη συνδύασε φαντασία και πραγματικότητα, τονίζοντας τη σημασία της αλήθειας και φυσικά της άπειρης αγάπης. Της εύχομαι, αυτή να είναι η αρχή πολλών ακόμη «αληθινών παραμυθιών», που τόσο οι ενήλικες όσο και τα παιδιά χρειάζονται εξίσου.

Γνωρίζω αυτή την προνομιακή ώθηση από κάθε άποψη γυναικεία, από τότε που ήμουν παιδί. Είναι πολύ

Back To Top

This website uses cookies to improve your experience. We'll assume you're ok with this, but you can opt-out if you wish. [Accept](#) [Read More](#)

INSTAGRAM

ABOUT ME

I'm not an expert on life, relationships, fashion, decoration or cooking. I'm a Greek girl though, who has an innate curiosity and interest in all of the above... And I love writing! [Read more](#)

FIND US ON FACEBOOK

ακρίβεια, δίνει στο blog μου ένα "reason d'être" ως μέσο καταγραφής ιστοριών και ανθρώπων που αγαπώ. Εύχομαι επίσης, μέσα από αυτή την συνέντευξη και ιστορία, όλοι μας να αναζητούμε πάντα και να θαυμάζουμε την «Τέχνη της Ζωής». Σ' ευχαριστώ, Φαίη.

Like Page

Be the first of your friends to like this

Ο Ηλίας

Είχα μια μοναδική σχέση με τον μπαμπά μου. Εκείνος πάντα μας έδινε τις λύσεις για όλα. Ο πατέρας μου είχε μια ιδιαίτερη σχέση με τον καθένα από εμάς. Όλη η οικογένεια, και οι πέντε μας, η μητέρα μου και τα αδέρφια μου Έλενα και Γιώργος, είμαστε πάρα πολύ δεμένοι και περνάγαμε πάντα φανταστικά μαζί! Γιατί, αυτός ο άνθρωπος δεν ήταν μόνο πολύ καλός πατέρας, έξυπνος, πετυχημένος, ή ακόμα και αυτό που πολλοί λένε για εκείνον «φοβερά στιλάτος», αλλά είχε και τρομερό χιούμορ! Έλεγε καταπληκτικές ατάκες και γελάγαμε πάρα πολύ όταν ήμασταν όλοι μαζί! Είχε επίσης «ανοιχτό μυαλό», κι ήταν πολύ δεμένος με τους φίλους μας και τους νέους γενικότερα, γιατί τον ενδιέφεραν οι νέοι και ήθελε πάντα να τους βοηθάει. Επίσης, ήταν πολύ πειθαρχημένος, δεν έχω συναντήσει άλλον σαν και εκείνον, ακόμη και αυτό το έκανε με χαρά. Εμείς μπορεί να ήμασταν μικρότεροι, εκείνος όμως είχε περισσότερο κέφι! 40 χρόνια πριν, έτρωγε σωστά, γυμναζόταν, είχε γυμναστήριο και σάουνα στο γραφείο. Και εκείνα τα χρόνια, που το κάπνισμα επιτρεπόταν παντού, εκείνος δεν το επέτρεπε στο γραφείο ή στο σπίτι. Ήταν πολύ διορατικός σε όλα, όπως και στην δουλειά του. Έβλεπε χρόνια πριν, το «Μπαμ» του κέντρου... Ο κόσμος δεν μπορούσε να τον ακολουθήσει.

Στην μεταξύ μας σχέση, τη διαφορά την έκανε η αλήθεια. Μας έλεγε πάντα την αλήθεια. Την ίδια αλήθεια που έλεγε παντού. Σε μας και τους άλλους. Ήταν αυστηρός, σε λίγα αλλά ουσιαστικά πράγματα και εμείς, με τη σειρά μας, τον ακούγαμε πολύ. Δεν θα μας έλεγε, για παράδειγμα: «Να γυρίσεις σπίτι στις 12!». Αντίθετα, θα μας τόνιζε: «Πώς θα γυρίσεις σπίτι»; Αυτό ήταν και το σημαντικό, τελικά. Εμείς δεν μεγαλώσαμε σαν τα άλλα παιδιά. Εννών όπ, δεν μας μιλούσε ποτέ μωρουδίστικα. Μπορεί στις μέρες μας, που η παιδοψυχολογία έχει γίνει της μόδας, αυτό να ακούγεται πλέον σύνηθες, αφού μας συμβουλεύουν να μην μιλάμε έτσι στα παιδιά ακόμα και όταν είναι πολύ μικρά, και να τους λέμε την αλήθεια. Αυτά όμως, στην οικογένειά μας γινόντουσαν φυσικά. Βέβαια, ο μπαμπάς μου, είχε διαβάσει πολλή ψυχολογία. Ήταν πολύ διαβασμένος γενικά... Και θυμάμαι χαρακτηριστικά, να του λέω πως: εγώ δεν είχα διαβάσει τόσο όσο εκείνος, και να μου απαντάει, γελώντας: «Παιδί μου, εγώ ξεκίνησα να διαβάζω τόσο πολύ 40 χρονών!»

«Ζωή θα σε ζήσω οπωσδήποτε!» Αυτό ήταν το μόντο του· και το κυριότερο, το έκανε πράξη καθημερινά! Ήταν ένας άνθρωπος, ο οποίος μπορεί να είχε μια πολύ όμορφη οικογένεια, είχε όμως περάσει πολλά και δύσκολα στη ζωή του... Δεν τον σταματούσε τίποτα! Εννοείται πως όλα αυτά τα έκανε με προσπάθεια και αγώνα, ακόμη όμως και στα δύσκολα, ήταν πιο θετικός από εμάς! Όσα και να είχε κάνει, έβλεπε πάντα το επόμενο, και το οραματιζόταν.

Οι ερωτήσεις του Νίκου και της Ήλιας που έγιναν βιβλίο.

Έχουν περάσει 4 χρόνια από τον θάνατο του Ηλία. Μου είχαν πει, μετά τους πρώτους μήνες θα είσαι κάπως καλύτερα... Μετά τα πρώτα 3 χρόνια θα είσαι διαφορετικά... Και έβλεπα πως αυτό δεν συνέβαινε... Πήρα δύναμη από τα παιδιά, ήταν αναγκαστικό! Τα παιδιά είναι ο μόνος λόγος που, είτε είσαι είτε δεν είσαι καλά, θα

Sign up
for the F Martini
Newsletter

Email address

SIGN UP

By signing up with our newsletter you accept our
terms of use / privacy & cookies policy.

LATEST POSTS

"Ο Αγαπημένος Παππούς" Φαίη
Μπαρμπαλιά - Μάνεση
November 13, 2018

Zina Wilde talking Billions.
October 21, 2018

Grey Goose Spetses
Experience
September 28, 2018

FOLLOW

[Back To Top](#)

This website uses cookies to improve your experience. We'll assume you're ok with this, but you can opt-out if you wish. [Accept](#) [Read More](#)

όταν πλέον είχα ηρεμήσει, κατάλαβα και είπα μέσα μου πως είναι ανώφελο να περιμένω κάτι. Διότι τώρα έχω μια δεύτερη ζωή, χωρίς τον μπαμπά μου.

Το βιβλίο «Ο Αγαπημένος Παππούς» βγήκε τελείως φυσικά, αβίαστα. Στην αρχή, ήταν η ακριβής καταγραφή όλων των ερωτήσεων των παιδιών μου, όπως: «Πού είναι ο παππούς; Πού είναι το σώμα του; Θα τον δούμε; Δεν είναι δίκαιο!» Τα παιδιά νομίζουν ότι εμείς, οι μεγάλοι τα ξέρουμε όλα. Πολλές φορές όμως, δεν είμαστε προετοιμασμένοι ή, απλά, δεν ξέρουμε την απάντηση. Ή μπορεί να γνωρίζουμε την απάντηση, αλλά να μην είμαστε σε θέση να την εκφράσουμε σωστά επειδή είμαστε συναισθηματικά φορτισμένοι. Ο καθένας μας ακολουθεί την δική του πορεία, ανάλογα με τα πιστεύω του τη θρησκεία του, την παιδεία του, τις εμπειρίες του. Εγώ, επειδή θέλω να τα κάνω όλα σωστά, όσο πιο σωστά μπορώ δηλαδή, διάβασα πολλή παιδοψυχολογία. Βέβαια, δεν υπάρχει σωστό στο θέμα της απώλειας... 1000 βιβλία να διαβάσεις, κανένας δεν ξέρει πραγματικά τι να απαντήσει, στην ερώτηση: «Πού βρίσκεται τώρα ο παππούς;» Τι να πεις... «Στον ουρανό / Στον παράδεισο / ή έφυγε (τελείως λάθος!)» «Πού πήγε; Θα ξαναέρθει;» θα σε ξαναρωτήσουν. Ή, αν τους πεις: «είναι στον ουρανό, σε κοιτάει και σε προστατεύει...» πολύ πιθανόν μετά να αναπτύξουν κάποια φοβία, τύπου «Big Brother» και κάθε φορά που κάνουν μια σκανδαλιά να φοβούνται, μήπως τα βλέπει ο παππούς τους από ψηλά και τα κρίνει.

«Ο Αγαπημένος Παππούς»

Το βιβλίο είναι κατά 80% αλήθεια. Για να το κάνω πιο παιδικό, χρησιμοποίησα ρινοκεράκια και όχι ανθρώπους, γιατί το θέμα που διαπραγματεύεται είναι δύσκολο. Και γιατί ο γιος μου, ο Νίκος, κοιμάται μ' ένα ρινοκεράκι από τη μέρα που γεννήθηκε. Ο Νίκος είναι ο «Νίλος» και η Ήλια, η «Ζουμπέτ» και ο μπαμπάς μου, που ήταν λάτρης του ωραίου, σίγουρα θα γελούσε πάρα πολύ αν μάθαινε ότι τον έχω κάνει ρινοκερο!

Η εικονογράφηση είναι της Κλημεντίνης Βασιλοπούλου-Ταλούμη. Ο παππούς της ήταν πολύ φίλος του μπαμπά μου και εκείνη έδωσε τον καλύτερο της εαυτό. Κάθε σελίδα είναι κι ένας πίνακας και κάθε σελίδα έχει στοιχεία του μπαμπά μου, κάποια κρυμμένα και άλλα όχι. Όπως για παράδειγμα, η σκάλα του σπιτιού μας, τα τούβλα στους τοίχους του γραφείου μας εδώ και 45 χρόνια, στοιχεία αρχαιοελληνικά που ο πατέρας μου, που λάτρευε τον πολιτισμό, θαύμαζε και πολλά άλλα... Φυσικά ούτε από την εικονογράφηση ούτε από την ιστορία δεν θα μπορούσε να λείπει το ηλιοβασίλεμα, αφού στις καλοκαιρινές διακοπές μας, αράζαμε κάθε απόγευμα και βλέπαμε μαζί το ηλιοβασίλεμα· μαγικές στιγμές που μας έμαθε να ζούμε.

Τα έσοδα από την πώληση του βιβλίου «Ο Αγαπημένος Παππούς» θα διατεθούν μέσω της μη κερδοσκοπικής εταιρίας «Η Τέχνη της Ζωής» που ιδρύθηκε εις μνήμη του Ηλία – εμπνευσμένη από εκείνον, καθώς μέχρι και η ίδια η φράση είναι δική του! – στο Νοσοκομείο Λήμνου για τη διαμόρφωση και τον εξοπλισμό ενός χώρου για τις Θεραπείες των Καρκινοπαθών.

Θέλω να ευχαριστήσω τη συγγραφέα και φίλη μου Ελένη Παναγιωταρέα-Μακροπούλου, η οποία με παρότρυνε και με βοήθησε να γράψω το πρώτο μου παιδικό βιβλίο, γιατί ως ενήλικας γράφεις μ' έναν τρόπο που πρέπει να απλοποιήσεις και πέρα από το συναίσθημα, κάθε τι πρέπει να έχει και μια εικόνα. Η παιδοψυχολόγος και πολύ καλή φίλη μου Μάνια Αλιβιζάτου, με καθοδήγησε επίσης και με βοήθησε πραγματικά πολύ στη συγγραφή αυτού του βιβλίου. Η κορδέλα, που είναι χειροποίητος σελιδοδείκτης για να βολεύει τα παιδιά, είναι της κλωστοϋφαντουργίας Μέντη από το Μουσείο Μπενάκη, και για τη δημιουργία της συνεργάστηκα με τη φίλη μου Ιζαμπέλλα Κόβα. Ευχαριστώ και τον κύριο Χρήστο Ζαμπούνη, των εκδόσεων «Φερενίκη» επειδή με κατάλαβε, με εμπιστεύτηκε και με άφησε να κάνω το βιβλίο όπως ακριβώς ήθελα. Βρισκόμαστε ήδη στην δεύτερη έκδοση!

Θέλω ν' αναφέρω την αδερφή μου Έλενα Μπαρμπαλιά-Σαρακάκη, η οποία με βοήθησε τρομερά στο βιβλίο αυτό, διάβαζε μαζί μου τα πάντα! Είναι η "κολώνα" του σπιτιού μας και για εμένα, ένας δεύτερος Ηλίας. Τη μαμά μου, Μπουμπου και τον αδερφό μου, Γιώργο, επειδή ο ένας συμπληρώνει τον άλλον και, πάντα προσπαθούμε και σκεφτόμαστε ό,τι κάνουμε, να το κάνουμε όπως θα ήθελε εκείνος. Και φυσικά τον άντρα μου, Γιάννη που με στήριξε στα πάντα, και είναι και ο ίδιος πολύ δεμένος με την οικογένεια του, οπότε είχε την τέλεια βάση για να με καταλάβει.

Το επόμενο στάδιο θα είναι να μεταφραστεί «Ο Αγαπημένος Παππούς» στα αγγλικά, να ταξιδέψει και να εκδοθεί από κάποιο ξένο εκδοτικό οίκο και, πάντα τα έσοδα από τις πωλήσεις του να πηγαίνουν σε κάποιο φιλανθρωπικό σκοπό, στη μνήμη του Ηλία.

photo credit: Anna Tagkalou

Fairy tales can be deceiving: The prince always saves the girl from all distresses; the vicious, bloodthirsty dragon goes after and scares the innocent children and so on... Seldom one can find a children's story that speaks volumes of truth about the loss of a beloved one. Sentiments and difficult situations that inevitably happen to all households and with

[Back To Top](#)

This website uses cookies to improve your experience. We'll assume you're ok with this, but you can opt-out if you wish. [Accept](#) [Read More](#)

and questions, about his passing away. She combined fiction with reality and wrote about her personal experience on this very sensitive matter while emphasizing the importance of speaking the truth and of course loving immensely. I wish her, that this will be the beginning of many more "real-fairy-tales", adults and children need them equally.

I've known this ravishing woman who is truly beautiful in every sense since we were kids. She is very special; elegant, smart, kind and a perfectionist and this book is a testament to her virtues. To interview her about something so meaningful, and try to portray it in the most accurate way I can, gives my blog "reason-d'être" as a medium of recording people and stories that I love. Through this interview and story, I also wish that all of us, will always search for and admire the "The Art of Life". Thank you, Fay.

Elias

I had a unique relationship with my dad. He always gave us solutions for everything. My father had a very special relationship with each one of us. The whole family, all five of us, my mother and my siblings, Elena and George, we are very close and we always had a fantastic time together! Because that man was not just an amazing father; smart, successful, or even what many said about him "incredibly stylish", but also had a great sense of humor! We would always have a great laugh when we were all together! He also had an "open mind", and he was very close with our friends and young people in general, because he was interested in them and wanted to help them. He was also very disciplined, I have honestly never met anyone like him! We might have been the younger ones, but he was more joyful than any of us! 40 years ago, he was careful in what he ate, exercised regularly and had a gym and a sauna in his office. And in those times, when smoking was allowed everywhere, he did not permit it in the office or at home. He was always a step ahead in everything, just as he was in his work. He had predicted the great revival of the city-center, years before it actually happened... The world could not follow him.

In our relationship, it was the truth that made the difference. He was always telling us the truth. The same truth he said everywhere. To us and to others. He was strict, in a few but essential things, and we, in turn, respected that. He would not tell us, for example: "Be back before 12!" On the contrary, he would point out: "How will you return home?" And that was all that actually mattered in the end. We didn't grow up like other kids. I mean, he never talked to us as if we were babies. Nowadays, with child psychology being in fashion, this might sound normal, since we are advised not to talk that way to our children even when they are very young, and tell them the truth. These things though occurred naturally in our family. Of course, my dad had read a lot about psychology. He read a lot generally... And I distinctly remember telling him that I hadn't read nearly as much as he had, and him answering laughing: "my child, I only started reading this much when I became 40 years old!"

"Life, I will definitely live you!" This was his motto; and more importantly, he acted upon it every day! He was a man who might have had a beautiful family, but he had also gone through many hardships in his life... Nothing could stop him! Of course, he did all that with great effort and struggle, but even in difficult times, he was more positive than any of us were! Regardless of how many things he had achieved, he always looked for the next thing to conquer, he was a true visionary.

Nikos' and Ilias' questions that became a book

It's been 4 years since the death of Elias. I was told that, after the first months, it would be easier... After the first three years, I would feel differently... And this never happened... I drew strength from my children, I had to! The children are the only reason that, whether you feel well or not, you'll get out of bed in the morning, because they need you to take care of them... In everything else, you can for a while, press "pause". Obviously, time helps as well, and it helped me also, but up to an extent. With time I became calmer, I realized and said to myself that there is no point in waiting for something to happen. Because now, I have another life, one without my dad.

The book "Dear Grandpa" came out instinctively. At first, it was a meticulous recording of all the questions my children had, such as: "Where is Grandpa? Where is his body? Will we see him again? It's not fair!" Children believe that we adults know everything. Many times though, we are not prepared, or simply don't know the answer. Or even more, we may know the answer, but are not able to articulate it the right way, because we are too overwhelmed. Each one of us follows his own course, according to his beliefs, his religion, his upbringing, his experiences. Since I want to do everything right, as much as I can that is, I read a lot of child psychology. Obviously, there is no right and wrong answer when it comes to a loss... Even if you've read a thousand books, no one really knows the answer to: "Where is Grandpa?" What are you supposed to say... "In the sky/In heaven /he left (completely wrong!)" "Where did he go? Will he come back?" they will ask you right back. Or, if you tell them "he is up above, in the sky, watching over you and protecting you..." they might develop a kind of "Big Brother" phobia, and every time they do some mischief they will get scared, that their Grandpa is watching them from above, judging their actions.

[Back To Top](#)

"Dear Grandpa"

The book is 80% true. To make it more suited for children, I used little rhinos instead of people, since the subject of the book is already a difficult one. I chose rhinos because my son, Nikos, sleeps with a small rhino ever since he was born. Nikos is "Nilos" and Ilia is "Zubette", and my father, who loved everything beautiful would surely have a great laugh if he knew that I turned him in to a rhino for my book!

The illustrations are by Klimentini Vasilopoulou-Taloumi. Her grandfather was a close friend of my dad, and she gave her best self for this book. Every page is like a painting, and every page has something of my dad, sometimes hidden, other times not. For example, the staircase of our house, the bricks that are on the walls of our office 45 years now, ancient Greek culture themes, that my father, who was fond of civilization, admired so much, and many more... Of course, neither the illustrations, nor the actual story would be complete without a sunset – since in all our summer vacations we would all gather together every afternoon and stared at the sunset, magical moments that my father taught us how to live.

All profits from the sale of the book "Dear Grandpa" will go, through the Nonprofit Organization "The Art of Life", founded in Elias memory and inspired by him – since even the phrase itself is his own! -- to the Limnos Hospital, for the development, equipment and treatment of cancer patients.

I want to thank the author, and dear friend of mine, Elena Panagiotarea-Makropoulou, who encouraged me and helped me write my first children's book because as an adult you write in certain more complicated way and you must simplify things in order to write a childrens book, and beyond the feelings, everything needs to have an image, as well. The child psychologist and very good friend of mine Maya Alivizatou, also guided me and helped me significantly in the writing of this book. The ribbon of the book "Dear Granpa", which also serves as a hand-made bookmark to the children, is from the Menti textile industry from the Benaki Museum, and in order to create it, I worked with my friend Isabella Covas. I also want to thank Mr. Christos Zampounis, from the Fereniki publishing house, for understanding, trusting me, and letting me create this book exactly the way I wanted. We're already in the second edition!

I want to thank also, my sister Elena Barbalias-Sarakaki, who helped me tremendously with this book, she read everything with me! She is the pillar of our family, and to me, a second Elias. My mother, Boubou, and my brother, George, each one of us completes the other, and we always try to think and act, the way our father would have wanted. And of course, my husband, Giannis, who always supports me in everything that I do. He is too very close with his family, and really understands me.

The next step for "Dear Grandpa" is to be translated in English, travel, and be published by a foreign publishing house, and always the profits from its sales will go to a charitable foundation, in Elias' memory.

photo credit: Anna Tagkalou

Share: [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#)

YOU MIGHT ALSO LIKE

Costas Voyatzis on Yatzer & Life

Aliki-Marcadia Lampropoulos on #CycladicYoung

Chrysanthos Panas: Reviving Athens through the Art of Entertainment!

FOLLOW ME @ THEFMARTINI

[Back To Top](#)

This website uses cookies to improve your experience. We'll assume you're ok with this, but you can opt-out if you wish. [Accept](#) [Read More](#)